

никъ Фридриха Мъдрий, да го скриятъ отъ врагове ти му, които искали да го убиятъ. Лютера завели въ една укрѣпена сграда Вартбургъ, дѣто живѣлъ нѣколко врѣме като рицарь безъ да го знаятъ. Въ това врѣме той подкачилъ да прѣвожда Библия та на нѣмскій езикъ. Между това се расчуло, че Лютеръ загиналъ. Само най-близни ти му приятели знаяли, че той е живъ; тии добръ карали работа та, што билъ подкачилъ той. Отъ тѣхъ пръвъ билъ Меланхтонъ, учитель на гръцкій езикъ въ Витенбергскій университетъ. Той не прилчалъ на Лютера. Лютеръ билъ бестрашенъ, распаленъ и пѣргавъ, а Меланхтонъ кроткъ и прѣдпазливъ. Той билъ пò-ученъ отъ Лютера, нъ го почиталъ много, и билъ най-распаленъ неговъ помошникъ въ распространение то на прѣобразование то. Нъ нѣкои Лютерови послѣдователи не били яко прѣдпазливи, като Меланхтона, та наскоро отишли до крайность; тии зели да проповѣдватъ вече да се отхвърлятъ всички ти обреди на католическо то богослужение, да исхвърлятъ отъ цркъви ти икони ти, да корятъ калугери ти и др. т. Отъ това нѣшто се породили бъркони и безредни. Кога зачулъ Лютеръ за това нѣшто, не го сдържало да сѣди въ самотия, та на часъ тъ отишълъ въ Витенбергъ; тамъ той осмъ дни наредъ проповѣдвалъ противъ всяка крайность и насилие, и съ сила та на думи ти си той сполучилъ да въдвори пакъ тишина та въ Витенбергъ.

Въстание на боляре и селяне. Нъ вълнение то, што произвела Лютерова та реформация, се распространило и по други ти части на Германия. На западъ нѣмски ти боляре се повдигнали срешта духовни ти владѣтели, сир. срешта владици ти. Прѣдводителъ на чело на боларе ти излѣзълъ Францъ фонъ Сикингенъ. Той билъ образецъ, на испаднало то Феодално рицарство и не признавалъ тако-речи никоя пò-горна власть надъ рицари ти. Негова та крѣпость